

ledes tiltræde; de ere egentlig ikke andet end Redaktionsforandringer, og skjøndt jeg just ikke troer, at man kan sige, at Redactionen er skjøn eller de Udtryk afrundede, som nu foreslaaes, skal jeg dog indrømme, at den forskjellige Fortolkning, som det forekommer mig dog med nogen Tvang vil kunne lægges ind i Texten, saaledes som den staaer i Lovforslaget, i hvert Tilfælde er hævet ved den Redaction, som det ærede Medlem har foreslaaet. Fra min Side er der saaledes ikke Noget i veien for at vedtage den ærede Forslagsstillers Forslag under Nr. 4 og 5. Jeg skal dertil kun sige den Bemærkning, at jeg ikke tvivler om, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds ifølge sin tidligere Stilling meget bedre veed Besked om, hvem der meddeler Bevilling til Tombolaer og deslige end jeg. Jeg tillod mig forrige Gang at bemærke, at det var en Sag, der henhørte under Justitsministeriet, og naar nu det ærede Medlem har oplyst, at jeg har taget fejl med Hensyn til Politimesterens Stilling hertil, saa er jeg meget villig til at vedgaae det. Men jeg troer, at den Ting staaer fast, som var min Hovedbetragtning, at det ikke hører hen i nærværende Lov, at bestemme, hvem disse Bevillinger skulle undergives. — Derimod er jeg i det beklagelige Tilfælde ikke at kunne tiltræde det af det ærede Medlem for 5te Valgkreds (Bille) stillede Forslag i den Form, hvori det foreligger. Naar det ærede Medlem ikke een, men flere Gange saa at sige er dragen tilfælt imod mig, fordi jeg ikke er fremkommen med noget andet Forslag, da vil jeg ligesom sige, at jeg ikke har havt Leilighed til at beskæftige sig med denne Sag saameget, som jeg kunde have ønsket, for at stille Forslag derom, da min Nærværelse har været fordret saavel i det andet Thing som her i Thinget i disse Dage, der heller ikke have været saa mange. Der som det ærede Medlem havde gjort som de Andre og havde søgt en Conference med mig om denne Sag, er det vist utvivlsomt, at vi vilde være komne til en Overenskomst om dette Forslag ligesaavel som om andre. Saaledes som Forslaget foreligger, kan jeg ikke gaae ind paa det, idet det nemlig er saa langt fra at være en Modification af § 5, at det tværtimod er

et nyt Forslag, der foreligger, idet nemlig Redacteurerne derefter blive reent frie for Ansvar. Jeg kan ikke see, at der er den Overensstemmelse mellem Paragraphens første og andet Punktum, som det ærede Medlem paa-pegede, tværtimod forekomme de mig at være i god Overensstemmelse. Naar derimod det første Punktum bliver forandret, saaledes som det ærede Medlem foreslaaer, saa bliver der ganske vist en Overensstemmelse imellem dem, thi det, at Redacteurerne optage Beskjendtgjørelser om saadanne Lotterier i Bladene, er ogsaa en Maade at udbrede dem paa og navnlig en af de allervirkeligste. Derfor har man anseet det for hensigtsmæssigt igjennem Redacteurerne at modvirke Optagelsen, thi deri har det ærede Medlem virkelig afgjort Ret, at det kun lidt kan hjælpe at henvise til, at de Paagjældende have ladet saadanne Beskjendtgjørelser indrykke, fordi det i de allerfleste Tilfælde ikke vil være muligt at faae fat paa dem, eller det ialfald ikke vil være muligt at ramme dem efter de danske Love. Jeg erindrere ikke, om jeg forrige Gang udtalte, men jeg finder ialfald Anledning til her at gjentage, at det ikke er nogen ny Bestemmelse, her foreligger; tværtimod er det en Bestemmelse, der findes i den ældre Lovgivning, navnlig Placaten af 24de Januar 1806 og Placaten af 12te September 1823. Hvad jeg derimod erkjender, er det, som jeg ogsaa forrige Gang erklærede mig villig til at tage under Overbetelse, at de Herrers Redactører kunne have Fordring paa, at der gives dem et Middel, hvorved de kunne faae at vide, om det, de foretage, er lovligt eller ikke, naar man ikke skal tvinge dem til i ethvert Tilfælde at give Affald paa den Indtægt, som saadanne Annoncer kunne give. Søvrigt maa jeg sige, at jeg ikke troer, at selve den Tvivlsomhed, som det ærede Medlem forudsatte, egentlig taler er tilstede; den er ganske vist ikke tilstede, naar Redacteurerne lade være at optage Nogetsomhelst i denne Retning, og jeg tvivler aldeles ikke paa, at de fleste af dem ville være tilstræffelig praktiske Mænd til at kunne see, om det, der forlanges optaget, er Noget, der er lovligt eller ulovligt; thi det, der kan være Spørgsmaal om, er egentlig kun de Forseelser, der henhøre